

معافیت تحصیلی خارج از کشور

ماده ۳۱:

دانش آموزان مدارس و دانشجویان مراکز آموزش عالی وابسته به وزارت آموزش و پرورش و یا مورد تأیید آن وزارت و دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دولتی یا غیر دولتی داخلی و خارجی مورد تأیید وزارتخانه‌های علوم و بهداشت و طلاب حوزه‌های علمیه که در حین تحصیل به سن مشمولیت رسیده و یا می‌رسند، تا زمانی که به تحصیلات خود ادامه می‌دهند، از اعزام به خدمت دوره ضرورت معاف می‌باشند.

ماده ۳۲:

صدور معافیت تحصیلی دانش‌آموزان، دانشجویان و طلاب علوم دینی، موکول به ارائه گواهی اشتغال به تحصیل آنان از طریق مراجع ذی‌ربط است و مدت اعتبار آن تا یک سال پس از صدور گواهی پایان تحصیلات در هر مقطع می‌باشد.

تبصره ۱:

حداکثر معافیت تحصیلی برای دانش‌آموزان تا سن بیست سال تمام و در هر یک از مقاطع تحصیلی کاردانی دو و نیم سال، کارشناسی ناپیوسته و کارشناسی‌ارشد ناپیوسته سه سال، کارشناسی پیوسته پنج سال و کارشناسی‌ارشد پیوسته شش سال، دکترای پزشکی پیوسته هشت سال و دکترای تخصصی شش سال است.

تبصره ۲:

در مواقع ضروری با تشخیص و اعلام کمیسیون موارد خاص دانشگاه‌های مربوط حداکثر یک سال به مدت فوق اضافه می‌شود.

ماده ۳۴:

دانش‌آموزان و دانشجویان و طلاب علوم دینی مشمول، در صورت ترك تحصیل، اخراج، انصراف یا فراغت از تحصیل، باید برای خدمت دوره ضرورت خود را معرفی نمایند. مقامات مسئول مکلفند صورت اسامی این قبیل مشمولین را با ذکر مشخصات کامل و نشانی و رشته تحصیلی به طور انفرادی، بدون تأخیر به سازمان محل ارسال دارند.

تبصره ۲:

مشمولینی که با داشتن معافیت تحصیلی در خارج از کشور تحصیل می‌کنند، پس از ترك تحصیل یا اخراج یا انصراف یا فراغت از تحصیل، موظفند برای رسیدگی به وضع مشمولیت خود حداکثر ظرف یک سال خود را به نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور معرفی نمایند.

تبصره ۳:

متخلفين از اجراء اين ماده براي بار اول به توبيخ كتبي و درج در پرونده و براي بار دوم علاوه بر توبيخ كتبي به يك ماه انفصال از خدمت و براي بار سوم به دو ماه انفصال از خدمت محكوم مي‌شوند.

ماده ۳۶:

مشمولين داراي مدرک کارشناسي و بالاتر و معادل آن در حوزه‌هاي علميه علاقمند به تحصيل در خارج از کشور در صورتي که از نظر مقررات اين قانون و وزارتخانه‌هاي علوم و بهداشت، حائز شرايط ادامه تحصيل در خارج از کشور باشند و دانشگاه‌ها و رشته‌هاي آنها مورد تأييد وزارتخانه‌هاي فوق باشد، مي‌توانند با سپردن تضمين‌هاي لازم با استفاده از مقررات اين قانون براي تحصيل به خارج از کشور مسافرت نمايند.

ماده ۳۷:

ايرانيان مقيم خارج از کشور، فرزندان مامورين ثابت دولت جمهوري اسلامي ايران در خارج از کشور و همچنين كساني که قانوناً تحت كفالت، يا ولايت قانوني آنها مي‌باشند، چنانچه در حين تحصيل در مدارس ايراني مستقر در خارج از کشور و يا مؤسسات آموزشي كشورهاي خارج مورد تأييد آموزش و پرورش و طلاب حوزه‌هاي علميه مورد تأييد شوراي عالي حوزه‌هاي علميه به سن مشموليت برسند از معافيت تحصيلي بهره‌مند مي‌گردند و ادامه تحصيل آنان تا سقف يك سال پس از فراغت از تحصيل در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالي خارج از کشور که مورد تأييد وزارتخانه‌هاي علوم يا بهداشت هستند بلامانع مي‌باشد.